

LÁSZLÓFFY CSABA

De fato

*A méreg mondd én vagyok
lehűt a forró ostoba
szív és minden vasárnapod
pénteki böjt lesz mostoba*

*véred vérem keveredik
bordáim közt kés vagy – vajon
hány költőelőd hordta így
szerelmét a boncasztalon?*

*ami még földeríthető
vétek s árnyék a csigolyán
ami nem hívható elő
mosollyal: mennyei hiány!*

*a fájás kínlódik röhög
nem kérdi már: miért? kiért?
testem csomói mint rögök
eltakarják azt ami élt*

*hullasd a mélybe józanul
a tébolyodott szavakat
de elpusztíthatatlanul
emlékem úgyis itt marad*

*ör énylő szemöldökbozont
pohárban maradék borod
merőkanálban csonka csont
hiszed nem hiszed én vagyok*